

10 Wietdebat

Prof. Nelen: plan burgemeester juridisch niet haalbaar

11 Slaperig

Onderzoek: Kun je nu wel of niet rijden als je een slaapmiddel slikt?

5 Student Hotel

More a hotel than student accommodation?

7 Germans

Crowded library: The running of the Germans

observant 9

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 36 | 22 oktober 2015

Ze dragen de titel 'stamgast' met trots, vier studenten vertellen over hun favoriete kroeg op pagina 8-9

nl

Psychologie en Humanities and Sciences groeien hard Fasos ziet eerstejaars- instroom dalen

Minder animo voor de bachelor- en masteropleidingen van Arts and Social Sciences, juist veel meer belangstelling voor de bachelorpsychologie en kennistechnologie. Dat blijkt uit de jongste inschrijvingscijfers van de Universiteit Maastricht.

Er kwamen afgelopen september meer nieuwe eerstejaars bachelors (bijna 4 procent) naar Maastricht dan een jaar geleden. Ook de masterinstroom steeg licht (ongeveer 1 procent). In totaal studeren er op dit moment 16.800 studenten aan de Universiteit Maastricht. Het totaal aantal inschrijvingen in Nederland stijgt met 1 à 2 procent naar circa 257 duizend studenten, aldus de vereniging van universiteiten, VSNU.

De faculteit psychologie en neurowetenschappen, die afgelopen september met een Engeltalige bachelor startte, is samen met de faculteit Humanities and Sciences (FHS) verantwoordelijk voor de stijging. Het aantal nieuwkomers bij de psychologen steeg met maar liefst 60 procent: van 305 eerstejaars in 2014 naar 490 nu. Bij FHS is de groei wat minder groot, maar toch nog meer dan 20 procent: 307 eerstejaars in 2014 naar 371 nu. Vooral de kennistechnologen doen het goed, maar ook de

instroom in het Science Programme stijgt. De andere faculteiten zagen hun eerstejaarsinstroom voor de bachelors dalen. De faculteit Arts and Social Sciences verliest het meest (een dikke 6 procent), gevolgd door rechten (bijna 5 procent), de School of Business and Economics (2,6 procent) en als laatste de faculteit Health Medicine and Life sciences met een daling van iets meer dan 1 procent.

Fasos ziet ook de animo voor haar masterstudies teruglopen (14 procent minder inschrijvingen). Ook de faculteit psychologie en neurowetenschappen levert hier in (5 procent). Rechten (plus 1,5 procent), SBE (plus 6,8) en vooral FHS (plus 44 procent) doen juist goede tot heel goede zaken.

Wat betreft de verdeling over de nationaliteiten: de helft van alle Maastrichtse studenten heeft een Nederlands paspoort, bijna een kwart komt uit Duitsland, 6 procent is Belgisch. Bijna 15 procent komt uit een ander EU-land. De rest, een kleine 5 procent, komt uit Azië, Afrika, Noord-Amerika, Midden- of Zuid-Amerika of Oceanië.

Riki Janssen

eng

Nineteen bicycles stolen in Randwijk

Randwijk is suffering a wave of bicycle thefts. Nineteen bicycles have disappeared from the locked bicycle storage under the university library since July. "A very disturbing case, we don't know what to do," says location manager Allert Andela.

"In the beginning, we thought that the thieves climbed over the railings and then lifted the bicycles over," says Andela. "That's when we attached steel cables across the top, but it didn't help. Bicycles were still disappearing."

We are going to replace all entry keys soon. A total of four hundred have been issued to employees (the facility is for personnel), but over the years, keys will have been copied or stolen, says the location manager. "We hope that this measure will put an end to the thefts."

Six weeks ago on a Saturday evening, the police caught two men red-handed when they were carrying bicycles in the direction of the bushes along the railway lines. "The police also carried out a minor investigation at the time, but I never heard anything more."

Security guards have been alerted and they are monitoring the security cameras that are aimed at the entrance, extra carefully, says Andela. "It usually happens during the weekend, when it is extremely quiet here. A pair of wire-cutters does the job before you know it. It's not just the expen-

sive bicycles that are stolen, but also rickety ones that wouldn't have survived an internal clear-out. For a long time, the Debyeplein was popular among thieves, who could quickly escape into the nearby neighbourhood."

Another possibility is that UM employees are the ones who are stealing. "Yes, that is possible, employees who are in desperate need of money or something .... Let's not think about that yet."

Maurice Timmermans

Due to the fall break there will be no Observant in the coming week. The next issue will be published on Thursday 5 November.

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

“Als student viel ik niet op in de onderwijsgroep”

Naam: Patrick Schrauwen (1971, Hoogerheide) * **In het dagelijks leven:** Hoogleraar metabole aspecten van type II diabetes * **Burgerlijke staat:** sinds september 2010 Getrouwd met Vera, drie kinderen: Max (12 jaar), Sara (10), en Amber (8) * **Woonplaats:** Randwijck

Foto: Loraine Bodewes

Ik ben opgegroeid in een academisch milieu. Helemaal niet. Mijn moeder is huisvrouw en mijn vader was bakker. Later ging hij bij sigarettenfabrikant Phillip Morris in Bergen op Zoom werken. Niemand in de hele familie had gestudeerd, één neef had havo gedaan. Toch heb ik me nooit een buitenbeentje gevoeld. Ik ben daar heel nuchter in, ik bedoel, hoogleraar is ook maar een baan. Ik heb niets met de academische wereld als zijnde de top van de maatschappij. Ik hou steeds voor ogen waarom ik het doe: een steentje bijdragen aan de wetenschap. Soms vraag je je af hoe belangrijk dat eigenlijk is, als je ziet hoeveel mensen ondanks alle adviezen en voorlichting gewoon doorgaan met hun ongezonde gewoonten. Ze moeten het uiteindelijk zelf doen, zelf willen veranderen.

In je oratie noem je jezelf een ‘stil manneke’. Ja, als kind bleef ik het liefst op de achtergrond, maar ook als student viel ik niet op in de onderwijsgroep. Nu nog, ik sta op feestjes niet graag in de schijnwerpers. In mijn werk ben ik veel aanwezig, hoewel ik lang tegen grote namen in het onderzoek heb opgekeken. Nu heb ik dat minder, ik geloof ook helemaal niet in hiërarchie. Als onderzoekers tegen mij opkijken, vind ik dat evengoed lastig. Het is nergens voor nodig. Ik doe gewoon mijn werk.

Grootste teleurstelling? Toen ik tiener was, heeft mijn oudere broer drie kinderen verloren. Eén kind stierf na een jaar en een tweeling bij de geboorte. Dat verdriet van mijn broer heeft me mede gevormd, je ziet het lijden van heel dichtbij. Je leert relativeren. Wat is bewonderenswaardiger: mijn publicaties of het overwinnen van zo'n tegenslag? Voor dat laatste is over het algemeen weinig waardering, vind ik.

Favoriete plek in Maastricht? Die heb ik niet echt. Ik heb überhaupt weinig binding met Maastricht. Ik vind het een heerlijke stad, qua terrassen en cafés, waar jong en oud samenkomen.

Ook wandel ik graag op de Sint Pietersberg, met hond en kinderen. Maar ik heb veel meer met een stad als Rotterdam, al slaat dat eigenlijk nergens op. Ik bedoel, ik heb daar nooit gewoond of gestudeerd. Het is de *no nonsense*-mentaliteit die me aanspreekt. Geen woorden maar daden is mijn levensmotto. Ik ben echt een doener en hou niet van gelul. Ik kan daar erg op afknappen, ook bij collega's. Ik kies mijn netwerk daar ook op uit. Ik werk sinds kort samen met de Rotterdamse Spinozaprijswinnaar Frits Rosen-daal. Van zijn recht voor zijn raap-stijl kan ik echt genieten.

Ik ben dol op de herfst. Nee, niet bepaald. Ik kan er echt tegen opzien, ben dan beduidend minder opgewekt. Dat komt vooral omdat ik minder buiten ben. Alles is zo grauw en grijs. Ik zou het liefst willen verhuizen. In Nederland zijn alle seizoenen net niks, echt koud is het niet meer en echt warm ook niet.

Nederland of Zwitserland? Zwitserland. Mijn vrouw komt er vandaan. Ik heb haar leren kennen toen ze vanuit Zürich een project in Maastricht deed. Ja, liefde die in het lab is ontstaan.

Ze is nu onderzoeker bij radiologie. Ik zou makkelijk in Zwitserland kunnen wonen. Ik vind het schoner en mooier dan Nederland, zeker qua landschap. Ik hou zeer van bergen, uit een soort bewondering voor de natuur. Schitterend toch, zo'n Matterhorn. Heel puur, net als het Zwitserse boerenleven. Het is allemaal wat authentiek en kwalitatief beter dan hier. Je eet daar dus echt vlees, dat proef je meteen.

Profwielrenner of toponderzoeker? Lastige vraag. Ik kon hard fietsen en deed vanaf mijn vijftiende mee aan wedstrijden, maar ik was niet goed genoeg. Mijn stuurkunst liet te wensen over. Ik was bang om te vallen, reed niet graag in het peloton en liet me dan het liefst afzakken. Het lijkt me ook een zwaar wereldje, en saai. In grote rondes is het fietsen, eten, slapen, fietsen, enzovoorts. Het onderzoek is afwisselender en spannender, één lange ontdek-

kingstocht eigenlijk. Met veel interessante en gedreven collega's. Maar goed, net als renners ben je ook vaak onderweg, en zie je van steden niet veel meer dan de congreszaal.

Verslaafd aan... Fietsen. Ja, dat dan weer wel. Als ik een paar weken oversla, word ik echt onrustig. Tot voor kort ging ik twee á drie keer per week op pad, maar inmiddels ben ik aan het afbouwen. Met drie kinderen heb ik er minder tijd voor. De balans tussen kinderen en werk houdt me de laatste tijd veel bezig. Ik ben nu elke dinsdagmiddag vrij, voor de kinderen maar ook voor mezelf. Ik wil niet dat ik in hun herinnering die afwezige vader was. Tegelijk wil ik van ze genieten. Ze moeten er zelf ook iets voor doen: niet elke dinsdag afspreken met vriendjes. Dan schiet het niet op.

Ik ken mezelf vrij goed. Redelijk. Ik denk in ieder geval na over wat ik wil en hoe ik in het leven sta. Ook in het leven van alledag. Als ik me lullig heb gedragen tegenover wie dan ook, dan denk ik daarover na. En kan me daar van streek over voelen, of schuldig. Excuses maken vind ik dan niet zo moeilijk.

Ik hou van verrassingen. Thuis wel, als de kinderen je bijvoorbeeld 's ochtends verrassen. Op mijn werk heb ik dat een beetje moeten leren, want ik ben daar dubbel in. Ik hou ook graag de regie in eigen hand. Het heeft misschien ook met fases te maken. Als jonge onderzoeker ben je een groep aan het opbouwen en moet je veel plannen. Maar nu dat gebeurd is, sta ik meer open voor out-of-the-box-dingen. Zoals een aio aannemen met een afwijkende expertise, anderssoortige metingen doen dan normaal of andere ziekten verkennen.

Al negentien fietsen gestolen in Randwijck

Randwijck gaat gebukt onder een golf van fietsendiefstallen. Sinds juli zijn uit de afgesloten stalling onder de universiteitsbibliotheek al negentien fietsen verdwenen. “Een hele vervelende zaak, we zitten met de handen in het haar”, zegt gebouwenbeheerder Allert Andela.

“In het begin dachten we dat dieven over het hek van de stalling klommen en de fietsen eroverheen gooiden”, zegt Andela. “We hebben toen stalen kabels gespannen aan de bovenkant, maar het heeft niet geholpen. Nog elke week verdwijnen er fietsen.”

Binnenkort worden alle toegangssleutels vervangen. In totaal zijn er vierhonderd aan medewer-

kers uitgegeven (het is een medewerkersstalling), maar in de afgelopen jaren zullen ook sleutels zijn gekopieerd of gestolen, aldus de gebouwenbeheerder. “We hopen dat deze maatregel een einde maakt aan de diefstallen.”

De politie heeft zes weken geleden twee mannen op heterdaad betrapt toen ze op zaterdagavond met twee fietsen aan het sjouwen waren richting het struikgewas aan het spoor. “Agenten hebben toen ook een klein onderzoek gedaan, maar ik heb er niets meer van gehoord.”

De bewaking is gealarmeerd en houdt de betreffende beveiligingscamera's, gericht op de ingang van de stalling, goed in de gaten, zegt Andela. “Het gebeurt meestal in het weekend als het hier

doodstil is. Met een kniptang is het in een vloek en een zucht gebeurd.

Niet alleen dure fietsen worden gestolen, maar ook krakkemikkige exemplaren, die een interne opruimactie meestal niet overleven. Lang was het Debyeplein populair bij dieven, die al snel aan het oog ontsnapten in de nabijgelegen woonwijk.”

Wat ook zou kunnen is dat UM-medewerkers zelf jatten. “Ja, dat kan, medewerkers die geld nodig hebben of zo... Laten we daar maar even niet van uitgaan.”

Maurice Timmermans

Studenten helpen vluchtelingen...

Studenten van het Refugee Project hebben vorige week geholpen bij de crisisopvang van vluchtelingen. De gemeenteraad van Maastricht besloot dinsdag 13 oktober om honderd extra vluchtelingen op te vangen in het asielzoekerscentrum in Limmel. “Ik kreeg een telefoontje of vrijwilligers van het Refugee Project wilden helpen”, zegt Arie de Fijter, studentenpastor bij The Innbetween, waar het project is gestart. “Na een oproepje zijn er een stuk of tien studenten donderdag naar het AZC gegaan.”

De studenten verwelkomden de vluchtelingen bij aankomst, serveerden eten en hielpen bij de registratie. “En niet alleen dat: ze hadden een warm woord voor iedereen”, zegt Lillianne Geraerds, die vanuit de gemeente Maastricht het vrijwilligerswerk op het AZC coördineert. “Studenten zijn heel internationaal georiënteerd, bijzonder betrokken en makkelijk in de omgang.” Na 72 uur verlieten de vluchtelingen Maastricht weer om elders in Nederland meer permanent ondergebracht te worden.

Het Refugee Project is niet het enige studenteninitiatief om vluchtelingen te helpen. Zo zijn studenten van UCM onderweg naar de grens van Hongarije, Servië en Kroatië om verslag te doen van de situatie daar en te kijken waar er geholpen kan worden. De International Federation of Medical Students Associations organiseert op 19 november een Open Mic Night waarvan de opbrengst naar het goede doel gaat. En rechtenstudenten zijn bezig een Legal Aid Clinic op te zetten voor vluchtelingen.

CF

... en ook de UM helpt

De Universiteit Maastricht gaat een rol spelen bij het Nederlandse taalonderwijs voor vluchtelingen in Maastricht. Uit gesprekken die de UM met de gemeente Maastricht, COA, VluchtelingenWerk en Zuyd Hogeschool heeft gevoerd, blijkt dat daar de meeste behoefte aan is. Asielzoekers die de vluchtelingenstatus krijgen, moeten binnen drie jaar slagen voor hun inburgeringsexamen. Samen met Zuyd Hogeschool gaat de UM “maatwerk” leveren om de vluchtelingen hierbij te ondersteunen. Hoe dat er precies uit gaat zien is nog niet bekend, zegt woordvoerder Fons Elbersen. “Daar wordt nu verder over gepraat.”

Op een later tijdstip zouden vluchtelingen kunnen deelnemen aan het Foundation Programme, mits ze daarvoor aan de criteria voldoen. Het Foundation Programme bereidt internationale studenten voor op een studie in Maastricht.

CF

Onderzoek in een aquarium

Foto: Joey Roberts

Meer dan eens bestaat een lab uit geïsoleerde 'hoekjes' waar onderzoeksgroepen werken met hun eigen apparatuur. Die versnippering is in het nieuwe lab van heelkunde (van prof. Steven Olde Damink) en het instituut M4I (prof. Ron Heeren) verleden tijd. Hier, op de vijfde verdieping van de UNS 50, hebben wetenschappers hun expertise gebundeld, is sprake van *shared facilities*. Niet alleen kopen heelkunde en M4I samen apparatuur, ook maken ze meer gebruik van elkaars toestellen. Volgens de labbeheerders Hans van Eijk

en Berta Cillero-Pastor was dat vroeger lastiger omdat de apparaten steeds gebruikt werden door de medewerkers van de betreffende afdeling. Met gedeelde labfaciliteiten is ook de kans op onderzoekssubsidie groter. Van Eijk: “Vroeger bleef veel subsidie in de Randstad, waar wetenschappers al eerder de handen ineen hadden geslagen. Hoe meer samenwerking, hoe beter het geld is besteed, denken subsidiegevers. Wat dat betreft hebben we in Maastricht een achterstand ingelopen en geldt dit lab min of meer als een

voorbeeldlab. Tegelijk hebben we een voorsprong genomen wat betreft de verzameling massaspectrometers. We hebben er nu een stuk of tien, inclusief de *high end*-systemen van universiteitshoogleraar Heeren.”

Wat ook meteen opvalt, zijn de vele glazen wanden. De meningen daarover zijn verdeeld. “Sommigen moeten er niets van hebben”, zegt Van Eijk. “Anderen vinden het prettig, zo'n aquarium.”

MT

LinkeTinder

Vrij recentelijk ben ik samen met een aantal collegae in Sway Café beland. Voor hen die het niet kennen, Sway Café omschrijft zichzelf als “een openminded café waar een gevarieerd publiek komt om iets te drinken”. Een prima match met onze groep, omdat wij de desbetreffende avond ook bestonden uit een gevarieerd publiek. Eenmaal daar bleek bovengenoemde variatie ietwat minder dan gepropageerd; het klantenbestand bestond vooral uit homoseksuele mannen. Geen probleem, aangezien er ook een homoseksuele man in onze groep zat. Belangrijker nog, hij was op zoek naar contact met gelijkgestemde mannen.

Omdat heteroseksuele mannen doorgaans vrij direct zijn in hun pogingen vrouwen te versieren vroeg ik me af of homoseksuele mannen elkaar benaderen met diezelfde directheid. In mijn beperkte steekproef bleek dit niet het geval. Ik zag ons groepslid totaal geen pogingen doen om contact te maken met andere mannen. Wat bleek? Alle mogelijke geïnteresseerden werden eerst digitaal gescreend met Grindr (Tinder voor gevarieerde mensen), alvorens over gegaan werd op enigerlei fysieke actie. Wat

een geweldig idee!

Het ongemakkelijk op zoek gaan naar een geschikte partner heeft wel iets weg van de gemiddelde congresnetwerkbijeenkomst. Er zijn altijd te veel mensen die je precies niks boeien. Aanschuiven bij willekeurige tafels leidt dan ook te vaak tot tijd die je absoluut niet meer terug krijgt. Dat moet beter kunnen. Stel je bijvoorbeeld eens voor dat ook bij deze activiteit jouw mobiele telefoon van dienst zou kunnen zijn door te helpen met het selecteren van interessante mensen. Voor deze taak stel ik me als het ware een fusie voor tussen LinkedIn en Tinder: “LinkeTinder”. LinkeTinder distilleert automatisch relevante gegevens van je LinkedIn pagina en zet deze op jouw profiel. Eenmaal op het congres stel je de afstand in waarop je mensen wilt ontmoeten. Voor doorgewinterde muurbloempjes stel ik een tien meter voor. Zit er meer “Wanderlust” in je bloed? Dan is honderd meter wellicht de betere optie. Binnen deze afstand komen automatisch mogelijk interessante mensen voorbij op jouw telefoon. Met één druk op de knop diriger je die vervelende wollige snorren direct richting de

virtuele prullenbak. Met een druk op de andere knop verklaar je de professionele liefde aan de medeonderzoeker in kwestie. Is die verliefdheid wederzijds? Dan kunnen de goede gesprekken beginnen. Met LinkeTinder ligt verloren tijd dus letterlijk in het verleden.

Komt er in de nabije toekomst niemand meer met je praten op congresborrels? Installeer dan LinkeTinder of vertel minder wollige verhalen.

Jorrick Beckers, onderzoeker bij O&O

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Geneeskunde masters eisen basisbeurs

Masterstudenten geneeskunde moeten een studiebeurs tijdens hun coschappen krijgen, schrijven ze in een petitie aan de Tweede Kamer. Want tijd voor een bijbaantje hebben ze niet en een stagevergoeding krijgen ze evenmin. Eind maart vroegen ze minister Bussemaker in een brief om een tegemoetkoming van 280 euro per maand voor masterstudenten. Nu het antwoord op zich laat wachten, wenden ze zich tot de Tweede Kamer en bieden ze op 27 oktober hun petitie aan. Daar staan een kleine twaalfduizend handtekeningen onder.

Zo'n 225 Maastrichtse geneeskundestudenten die op 30 juli hun bachelorbul haalden, konden het leenstelsel nog net ontlopen door zich op 1 augustus van dit jaar al in te schrijven voor de master geneeskunde. Dit lukte omdat geneeskunde in Maastricht twaalf instroommomenten kent. Ook bij faculteiten elders in het land – met meerdere instroommomenten – maakten studenten gebruik van deze laatste kans.

HOP/RJ

Therese van Amelsvoort inspired by Pat McGorry

“He engages young people in the development of treatment programmes”

In the world of mental healthcare, everyone knows what the name Pat McGorry stands for: innovation. The Australian psychiatrist transformed the mental healthcare system for young people in his own country, and was one of the first proponents of the phase system – breaking the illness down into different stages. For this reason, he is an inspiration for Therese van Amelsvoort, endowed professor of Transitional Psychiatry.

Photo: Joey Roberts Illustration: Simone Golob

People around the age of eighteen are psychologically vulnerable, according to Van Amelsvoort. “Three quarters of all mental disorders develop before the age of 25. They have to finish school, leave home, be financially independent for the first time, and all this at a time when their brains are still developing.” Exactly the age, that is, at which they are required to switch care providers as they transition from the youth to the adult healthcare system. McGorry brought about changes in this area in Australia by reforming mental healthcare for young people. “Like me, his background is in psychosis research. He’d already built up a reputation in that area, but decided to use his clinical experience to propose an overhaul of the youth health care system.” McGorry managed not only to enhance continuity by increasing the transition year from 18 to

25, but also to lower the threshold for receiving care. “Young people often avoid seeking help; they feel ashamed of their problems”, explains Van Amelsvoort. “There are youth centres in Australia where you can drop in and don’t have to worry about being medicated right off the bat. You just pop in for a cup of coffee and a chat. McGorry also engages young people in the development of treatment programmes. They’re able to make their own wishes clear; for example, having short consultations via an iPad rather than interminable counselling sessions.” This low threshold has another advantage too: it means problems can be addressed before they get out of hand. “Early intervention helps to prevent long-term harm. McGorry thinks in terms of a phase model, whereby mental illnesses can be divided into different stages. That was already the norm for diseases like cancer, but in

psychiatry it was a new approach. The treatment provided in the early stages can be less intensive than at a later stage. This makes the method more financially effective, which holds obvious appeal for policymakers.” McGorry’s ideas about youth mental healthcare are gradually spreading around the world. “I’m trying to bring people around to this point of view in the Netherlands. I strongly believe in the continuity of care around the age of eighteen”, says Van Amelsvoort. “Together with the health ministry we’ll be organising a symposium on this theme in February in Maastricht. There’ll be a special day for policymakers and a day for health care professionals. McGorry will be coming to speak at both.”

Cleo Freriks

Fashion

Autumn 2015. A new academic year has already begun. Full-fledged Autumn colours. New freshmen everywhere, looking even younger – not necessarily fresher – than last year. No, I’m not older than last year. THEY are younger. Definitely. We left another Summer behind. Perhaps it’s a little sad to now be looking to a grimmer part of the year (and Winter time aarrghhhh), still I’m grateful to wave some stuff good-bye for another year. Like too much boob and belly for too little t-shirt. Shorts so short they leave little to imagination. O and that thorn in Fashion Police’s eye... Repeat after me: Leggings. Are. Not. Pants.

Guys in slim fits? Not sure about that either. Unless they are called Jamie Dornan, Daniel Craig or Chris Hemsworth, in which case I will say enthusiastically: ‘yes please do’ while adjusting my binoculars! I’m not a lie-on-the-beach-and-get-tanned-all Summer kind of person, so I cannot talk about that show. I shudder at the thought, though, it seems so full of opportunities.... And thanks for the visual by the way. Now I come to think about it, Autumn and Winter do not guarantee a stylish way of dressing. I’m so sick and tired of having to admire Calvin Klein or Björn Borg boxer short edges. Or, because sometimes life is really a bitch, a butt crack coming out of baggy jeans hanging... well just hanging there basically. It’s true that the use of a belt is so 20th century!

Don’t get me wrong. I’m glad there’s some freedom in fashion nowadays, especially for women, who have thankfully left the Age of Corsets and other torturous garments behind way back. Although there are some mornings when I think a (non-denominational) veil would be cheaper and hide more than make-up.

Yet there is something as Too Much Information and it seems that people feel increasingly compelled to show some skin and more. I’m just wondering why? Do we feel so much prettier than we look? Is our mirror clouded? Are we all in touch with our inner Noah Mills or Gigi Hadid? Anyways. Looking forward to a fashionable new season. Right?

Séverine Dufour,
Student Affairs Officer Science Programme

One million deficit for SBE

The School of Business and Economics (SBE) has a deficit of 1.1 million in a budget of approximately 45 million. This is caused by investments made in education, says director Edward Peters.

SBE is launching new programmes, such as the bachelor specialisation of Emerging Markets and is setting aside extra funds to help make it easier for students to find work placements. The school also wants to relieve the teaching workload. Agreements have been made with the departments to take on new staff members. Peters: "This investment costs a total of one mil-

lion. The deficit is no problem at all. Aside from our reserves of ten million, we are investing in quality, so the money is well spent." Moreover, SBE is assuming that the new programmes will attract an additional two hundred bachelor's students, which will yield extra income – albeit with some delay. The faculty board therefore expects that the budget will balance in 2020.

The Biss (Business Intelligence and Smart Services) project in Heerlen, which is part of the Knowledge Axis, is not without risk. In its budget, the faculty writes that it has hardly any experience with projects of this size and the workload will

not decrease either. In the Biss expertise centre (for "smart product and service innovations"), the UM is the driving force with more than twenty FTEs, with the OU and Zuyd Hogeschool as partners. According to Peters, it cannot be said yet how much SBE will invest in Biss. Another thing that makes the outcome uncertain, the director thinks, is the public-private nature of the project. "Pension fund company APG and the Province of Limburg are also participating in this collaboration. Whether the project will succeed, also depends on these parties."

MT

The Student Hotel: concerns among politicians and Maastricht hotels

The Student Hotel in the Netherlands, Amsterdam Photo: Kasia Gatkowska

Of the 378 rooms in The Student Hotel, planned in the Eiffel building at the Boschstraat, on average a maximum of 98 rooms may be let as hotel rooms each year. The majority should serve as accommodation for students. This is what the Maastricht city authorities wrote to two political parties (CDA and Maastrichtse Volkspartij), who were concerned about competition for existing Maastricht hotels.

The Student Hotel, with branches in Amsterdam, The Hague and Rotterdam, and shortly also in Eindhoven and Groningen, has a special formula: students receive furnished accommodation for long or short periods with full service: 24-hour surveillance, fitness, library, housekeeping, launderette and even their own bicycles. Even though the project in Maastricht still has to pass the permit phase – The Student Hotel expects to welcome the first students in September 2017 – , there has been criticism among politicians and Maastricht hotels for weeks. Mid-August, the Maastrichtse Volkspartij wrote to Gerdo van Grootheest, the alderman involved: "Is the Executive aware that the branches of TSH in Amsterdam-West and Amsterdam-Centre, Rotterdam, The Hague and Liege in fact hardly

have any students staying there and when students apply, they are told that there are no places available, upon which the rooms are rented per night?" The CDA (Christian Democrats) also has its doubts about the concept – they want to know whether it fits in with the so-called Hotel Memorandum. Maastricht has a Hotel Memorandum because there is an excess of hotel rooms in the city. Only new hotels that 'add something different' are admitted.

According to the city executive, The Student Hotel most definitely fits in with this policy. "This is a special concept for Maastricht, which meets the requirements. It features a combination of various functions and facilities (with a limited role for short-term hotel accommodation of up to four weeks)." There will be a maximum of 98 rooms on average to be rented annually. In practice, this means probably that during the academic year, most guests are likely to be students, while during the summer, the rooms will be vacant and can be rented out to tourists.

The political parties CDA and the Maastrichtse Volkspartij find the answers given by the city executive "inaccurate and suggestive". They believe that The Student Hotel does in fact focus specifically on hotel guests. "This is a 100 per

cent commercial enterprise and certainly not or hardly at all geared towards students and even less towards long-term student residency."

Before the former Sphinx factory, a national monument, undergoes a transformation, the shell will be renovated. A new roof, new staircases, lift, electrics, sewerage, et cetera, says Erwin Gerardu, communication advisor for Belvédère Maastricht. The renovation costs of approximately 20 million euro will be paid for by the city (Belvédère Wijkontwikkelingsmaatschappij BV). The Student Hotel will pay for the transformation, estimated to be 17 to 18 million. In addition, the city intends to sign a 75-year ground lease agreement with The Student Hotel.

Student accommodation will cover sixty per cent of the Eiffel building, with rooms ranging from more than 16 square meters for various target groups. Permanent accommodation is not possible. Students may stay for a maximum of 12 months, for one or two semesters (ten months) or shorter, for example five weeks. The Student Hotel has not yet specified any rates for its Maastricht location.

Wendy Degens

Students help refugees ...

Students from the Refugee Project helped to receive new refugees in the Netherlands last week. On 13 October, the Maastricht city council decided to accept hundreds of additional asylum seekers in the Limmel refugee centre. "I received a phone call asking if there were volunteers from the Refugee Project who'd be willing to help out", says Arie de Fijter, student pastor at The Innbetween, where the project was launched. "And so ten students went to Limmel on Thursday to help out."

The students welcomed the refugees on arrival, served them food and helped them to register. "And not only that: they had a warm word for everyone", says Lilianne Geraerds from the city council, who coordinates the volunteers at the Limmel centre. "Students are very internationally oriented, engaged and easygoing." After three days, the refugees left Maastricht in order to be housed somewhere else more permanently.

The Refugee Project is not the only student initiative that has been set up to assist refugees. For instance, a number of UCM students are currently on their way to the border of Hungary, Serbia and Croatia to report on the situation there and find out where help is needed. The International Federation of Medical Students Associations will hold an Open Mic Night on 19 November, the proceeds of which will go towards the cause. And law students are working on setting up a Legal Aid Clinic for refugees.

CF

... and UM helps too

Maastricht University will play its part in helping refugees to learn Dutch. This appears to be one of their greatest needs, it has emerged from consultations between UM and the Maastricht city council, the refugee agency COA, the charity VluchtelingenWerk and Zuyd University of Applied Sciences. Asylum seekers who receive refugee status have three years in which to pass the integration exam. Together with Zuyd, UM will provide tailored training to assist the refugees in this effort. The exact form of the training is not yet known, according to spokesperson Fons Elbersen. "That's now being discussed in further consultations."

Later, providing they meet the criteria, refugees may take part in the Foundation Programme. The Foundation Programme prepares international students to follow a degree programme in Maastricht.

CF

Apple Watch for lawyers

The Google Glass project at the Faculty of Law has been selected for the SURF Innovation Challenge, which was set up to stimulate IT innovation in higher education. The ten best proposals, partly based on the number of votes, will each receive 10 thousand euro. The Maastricht project is in eleventh place – of a total of 38. Voting is still possible.

Before the summer, the Faculty of Law already experimented with wearable technology in the classroom. Students gave oral pleadings using Google Glass, in which texts were projected. The students also received live feedback from tutors through their smart glasses. Now the law experts, led by education specialist Gwen Noteborn and law lecturer Catalina Goanta, are expanding the applications with the Apple Watch. The smart watch can play a role in a series of skills, including speaking in public; a special app reports on how fast or how loud the student is speaking.

MT

See <https://innovationchallenge2015.surf.nl/>

Work like a slave, eat like a king

All you can eat at Les Grands Buffets

My menu
All-you-can-eat € 32.50

For students who are busy studying for their exams, especially those who have some cash lying around, an AYCE (all-you-can-eat) restaurant is a good option for a serious meal. A brief walk down the Brusselsestraat to the Vrijthof will take you to Les Grands Buffets, which has been open for almost three months in the old post office building.

The atmosphere at Les Grands engages all the senses, with traditional Chinese furniture, contemporary music booming in the background, the Eiffel tower on the walls and expensive crystal lamps. Entering the restaurant on a glamorous red carpet, you are required to pay immediately for your evening's culinary entertainment

(including alcohol, which you can only buy with 'coins' – one coin is worth €1.50). As the website states, the restaurant offers a whole world of cuisine: "The more there is to taste, the richer the experience." With a tagline like that, you can't help but suspect it's an establishment that prefers quantity over quality.

First, I picked up a four-piece set of the most enjoyable and eye-opening sushi I've ever eaten. Banana sushi with fresh mango sauce and soft rice is sure to take control of your senses, and when it's gone you wish you could have it again. And you can – you have two and half hours to eat everything in sight! You can also opt for a sushi plate divided into three parts, so you can add soy sauce, wasabi and ginger. After this very enjoyable meal, I decided to stick with the 'fish corner'. I was disappointed to find the shrimps and crab, filled with slices of red bell pepper, half frozen and utterly tasteless.

The Italian corner was stuffed with delicious

bruschetta (toasted baguette topped with juicy tomatoes, olives and little pieces of garlic) and fresh cannelloni (pasta tubes filled with spinach and ricotta cheese). But the Dutch/Belgian selection completely dashed my hopes, as a foreigner, of a good *frikandel*. It was cold, dry and it must have been lying there for at least couple of days. And most disappointingly, my favorite dish, *kroket*, was altogether absent. The dessert didn't make up for it either; all those miniature cakes stuffed with artificially flavoured bakery emulsion, tons of fake butter and unknown chemicals. Some parts of the evening, such as the live cooking show and friendly waiters, were enjoyable. But given the total lack of spicy dishes, like Mexican or Indian, the claim of serving 'world cuisine' is unjustified. I'd also have liked to see more cutlery on the table and higher quality food for the astronomical price I paid. Les Grands Buffets, I regret to report, is indeed about quantity over quality.

Kate Surala

Every week, master's student European Public Affairs and tutor at the Faculty of Law Kate Surala reviews a restaurant, coffee bar, catering shop or 'to go' in Maastricht

AYCE,

Statenstraat 6, www.lesgrandsbuffets.nl/

Food ★★☆☆☆
Service 5 ★★★★★
Atmosphere ★★☆☆☆
Price/Quality ★★☆☆☆

Approved

- ▶ Complete Survival Guide
- ▶ Travel/useful/survival
- ▶ Free
- ▶ Android

Is that bump a harmless mosquito bite or has something sinister sunk its teeth into your leg? What plants are edible? And how can you light a fire without matches? The Complete Survival Guide answers all the questions you might have about surviving in the wild.

The app is divided into 23 chapters, from surviving on the open sea to making your own tools and weapons. There are also attachments with photos of dangerous insects and poisonous plants. The guide is based on the survival handbook of the US army, as the chapter on camouflage, for instance, makes clear.

One tip is not in the app, but may come in handy: take a mobile charger with you when you go camping so you can charge your phone without a power outlet. Accessing all that information, especially the photos, takes a lot of battery. Another idea, of course, is to thoroughly study the app before you set off.

CF

Dear Ingrid

Surrender

Jorinde (22): "I'm afraid of flying. That has never been a problem, but now that I am in a relationship, it tends to be awkward. My girlfriend would love nothing more than to travel to faraway places with me. I am afraid that we will crash. What can I do to get myself to board an aeroplane?"

Ingrid: Like any cognitive behavioural therapist, I can assure you that fear decreases when you expose yourself to it. So exposure is what you need. In addition, we can also investigate whether your fear is realistic by calculating the chances of an aeroplane crashing. I know, and you most likely know too, that chances are very small. Very, very small. All this should help get you in the air, I have learned. Still, I would suggest something else.

I was in a bus in Laos and it collided head on with a truck. From that moment onwards, I sat in buses, but also cars and aeroplanes, bathing in sweat. This is called generalisation. I saw danger everywhere. However, my desire to travel was stronger than the fear. Until the moment when I was actually in the vehicle. The number of times I told myself that this was the last time, cannot be counted. The same applies to the moments of exposure. Although it has been proven that fear decreases with exposure, it doesn't apply to me. This has everything to do with how I evaluate the bus or plane trip afterwards. Indeed, I don't tell myself 'see now, nothing happened'. What I do say, is more like 'I'm so lucky that I have survived again'. I don't think this is very strange. I have seen too many buses lying in ravines or crushed together along the side of the road. The disasters with the MH17, MH370 flights and the AirAsia and TransAsia aircrafts don't help much either. The same goes for the Air Crash Investigation programme that my dear son loves to watch with me. And all the time, I know that the chances of a crash are very small.

Nothing left to do but pray. That was the only thing I could think of doing in order to gain some control. When we took off, when we

Photo: Loraine Bodewes

landed, and with any unexpected movement or sound, I silently prayed for a good outcome. I don't even know to whom or what I was praying and it didn't really give me a sense of control. I mumbled contorted standard phrases. I mustn't be disturbed while doing this and I certainly mustn't forget anything. This wasn't making for a very relaxed flight.

My last flight was to Kenya (and back). I didn't think I could spend eight long hours tensely whispering quick prayers. Did I really think I could prevent a crash that way? Was I in control? No. I wanted to go to Kenya, really badly, and whether I got there was not up to me. From the moment I got onto the plane, there was nothing more I could do or say. When I realised that, I relaxed. Maybe that's what they mean by surrendering, or what Buddha meant with "if

you embrace the enemy, he cannot strike you," a much used statement in Acceptance and Commitment Therapy (ACT). So, hop onto that aeroplane, Jorinde, if you really want to travel with your girlfriend. And keep your fingers crossed.

Ingrid Candel

Would you like to ask psychologist Ingrid Candel a question (you may do so anonymously)? Send an e-mail to lieveingrid@outlook.com

Do you have any questions or problems and would you like to speak with a psychological counsellor for students from Maastricht University, contact studentenpsychologen@maastrichtuniversity.nl or call 043 3885388.

The Running of the Germans

Tuesday morning, 20 October 8.30 Photo: Joey Roberts

I get to the library around 8:15 and there's already a huge queue waiting at the centre of the glass windows. As its namesake would suggest, the Running of the Germans is a Maastricht phenomenon in which German students line up before the opening of the library to vie for the best study spot. If you're an exchange student, like me, or just not an early riser, you'll never have seen it before. Like the Aurora Borealis or huge surges in gym membership, you'll only see the Running of the Germans at particular times of the year.

That time of semester is upon us, when people frantically rush through the lectures they didn't go to and swap study notes with people for readings they didn't do. Exam week. My only questions are: Why so early? Why so much competition?

Helen Backhaus and Karla Korten are both third-year International Business students. They've been doing the Run since they were first years,

and yes, they're familiar with the term the Running of the Germans. "I think it's on YouTube", Korten laughs. They're both here to study all day, and it's the only place they can. Backhaus finds it easier to study when she knows other people are around: "I need other people to watch me."

Why so early? Location, location, location. Indeed, after letting the initial crowd rush through, I try to find a spot. All the best seats are taken. As the time approaches 9 am, study space is dwindling fast. There are few seats left along the benches of the first and second floors, and you can forget trying to find a place near the windows. With library real estate in prime demand during exam week, the best places run out quickly. Korten tells me that she's headed for the best spot: the first-floor corner. She likes it because it's more private and there are study boxes. Backhaus likes to study there as well because most of her friends, third years, study on the second floor, and it's easier to concentrate

when she's not near them.

Although the point is to study, that's largely the opposite of what I see as the day goes on. I can see it in the number of desks with books and bags but no people. The number of computer screens switched to Facebook. The number of

people that head down to the cafeteria for a coffee break, or idle in the stairwell chatting to friends. It seems that the only place less conducive to study is our bedrooms.

Jordan Mullins

Book a study room online

The Student Services Centre and the University Library have started a pilot in which students can book a study room online. "The managers of the different faculties have let us know which classrooms are not in use during the exam period", explains the library's Yvette Froeling. "If students don't need the library facilities, they can book a room for their study group up to two weeks in advance via MyUM."

For those students who do want to work in the library, Froeling has another tip. "You're better off avoiding the early morning; come late in the afternoon or in the evening after eight pm instead. It's a lot quieter then."

CF

Psychology and Humanities and Sciences growing fast

Arts and Social Sciences sees number of first-years drop

Less enthusiasm for the bachelor's and master's programmes of Arts and Social Sciences, but considerably more for the bachelor's of Psychology and Knowledge Engineering. This is what the latest Maastricht University registration figures show.

More new first-year bachelor's students (almost 4 per cent) came to Maastricht in September than a year ago. The influx of master's students also increased slightly (about 1 per cent). At the moment, Maastricht University has a total of

16,800 students.

The Faculty of Psychology and Neurosciences, which started an English bachelor's programme last September, and the Faculty of Humanities and Sciences (FHS) are responsible for the increase. The number of newcomers at Psychology increased by no less than 60 per cent: from 305 first-year students in 2014 to 490 now. At FHS, growth figures were less spectacular, but still more than 20 per cent: from 307 first-year students in 2014 to 371 now. In particular Knowledge Engineering is doing well, but the influx for

the Science Programme has risen too.

The other faculties saw their numbers of first-year bachelor's students drop. The Faculty of Arts and Social Sciences lost most (6 per cent), followed by Law (almost 5 per cent), the School of Business and Economics (2.6 per cent) and finally the Faculty of Health Medicine and Life Sciences, with a drop of just over 1 per cent.

FASoS also sees the enthusiasm for its master's programmes decrease (14 per cent fewer registrations). Even the Faculty of Psychology and Neurosciences is suffering (5 per cent). On the other

hand, Law (plus 1.5 per cent), SBE (plus 6.8) and especially FHS (plus 44 per cent) do well to very well.

As far as the distribution among nationalities is concerned: half of all Maastricht students are Dutch, almost one quarter comes from Germany, 6 per cent is Belgian. Almost 15 per cent is from another EU country. The others, almost 5 per cent, are from Asia, Africa, North America, Central or South America or Oceania.

Riki Janssen

Studenten over hun favoriete kroeg

Voor de een is het een soort woonkamer, voor de ander een plaats om te dansen. Wat ze gemeen hebben: deze studenten houden van hun kroegje en noemen zich dan ook met trots stamgast.

Tekst: Meike de Boer, Jeanine van den Bosch, Cleo Freriks, Luca Soudant
Illustratie: Simone Golob

De stamgast van... Irish Pub the Shamrock

Stamgast: Indy Rozenboom, derdejaars European Studies en sinds kort barman bij The Shamrock. Is ongeveer vier avonden in The Shamrock te vinden.

Irish Pub The Shamrock, Brusselsestraat 49, capaciteit: 250-300 bezoekers

“Sorry dat ik me de vorige keer had verslapen. Ik was de voorafgaande avond inderdaad tot in de vroege uurtjes in The Shamrock. Maar ja, zo zie je maar dat ik daar veel te vinden ben, haha.

“Vanaf het begin van mijn studie kwam ik al in hier. Eerst ging ik met medestudenten, later ook regelmatig alleen. De bar heeft echt een vaste kern van bezoekers, een soort ‘Shamrock familie’. Af en toe ga ik er overdag naar toe om wat te studeren of gewoon als ik me verveel.

“Het prettige is dat het een heel huiselijke sfeer heeft. Niks moet en alles kan, ook als je met rust gelaten wilt worden. Het is een soort van woonkamer. Ik ga er graag tafelvoetballen en er staat altijd goede muziek op. Van Guns N’ Roses tot Queen, maar ook de Gorillaz.

“Iedere eerste maandag van de maand is er een pub quiz, samengesteld door de eigenaar. Dat is lachen, net als de beerpong toernooien (bij beerpong moeten de spelers over een tafel een balletje in elkaars bierglas proberen te gooien. Wie

‘geraakt’ wordt moet het glas leegdrinken, red.) en de ‘guilty pleasure nights’, waar alleen maar hele foute liedjes gedraaid worden. Natuurlijk is St. Patrick’s Day een belangrijke dag voor de Irish pub, dan is het ook altijd bomvol.

“Ik heb het gevoel dat ik elke avond wijzer wegga. Het is geen mainstream bar, het publiek is internationaal en iedereen heeft weer een uniek verhaal te vertellen. Heel serieuze dingen worden afgewisseld met humor. Een goed gesprek verrijkt echt mijn avond, in plaats van dat ik alleen maar sta te dansen.”

De stamgast van ... Café Ma van Sloun

Stamgast: Annelies Benraad, tweedejaars geneeskunde

Is één tot twee avonden in de week in Ma van Sloun te vinden.

Café Ma van Sloun, Tongersestraat 3, capaciteit: 100 eetgasten, 200-250 bezoekers bij borrels

“Ma van Sloun is een typische oude kleine bruine kroeg. Iedereen kent elkaar, en zelfs de eigenaar viert een feestje altijd gezellig mee. Vanuit het café gaan we meestal nog stappen op andere plaatsen. Dat is ook het enige nadeel, het is maar tot twee uur open. Ik wil dan nog lang niet naar huis!

“De eerste keer dat ik bij Ma van Sloun kwam was drie jaar geleden. Stennis, de studenten-tennisvereniging, hield hier hun kennisma-

“Ik heb het gevoel dat ik elke avond wijzer wegga”

kingsborrel. Ik werd meteen lid, tegenwoordig zit ik zelfs in het bestuur. Ik ga sowieso elke donderdag naar de wekelijkse borrel en probeer daarnaast zelf nog regelmatig met vrienden een avondje te gaan. Het is de perfecte start van een leuke avond.

“Veel van mijn vrienden heb ik hier leren kennen. Je kunt met iedereen een gesprek beginnen. Ik spreek wel altijd met mensen af. In mijn eentje ben ik nog nooit geweest. Dat zou ik eigenlijk eens moeten doen.

“Je weet nooit wat de avond gaat brengen. Soms is het lekker druk, wordt de muziek harder gezet en gaat iedereen dansen. Je kunt ook nummers aanvragen bij de bar, dus er komen vaak foute hits voorbij. Maar als het wat rustiger is wordt de muziek daarop aangepast en kun je heel goed een gesprek voeren. Als er iemand jarig is, vertelt de traditie dat hij op de bar moet gaan staan en een halve liter bier moet atten (in één

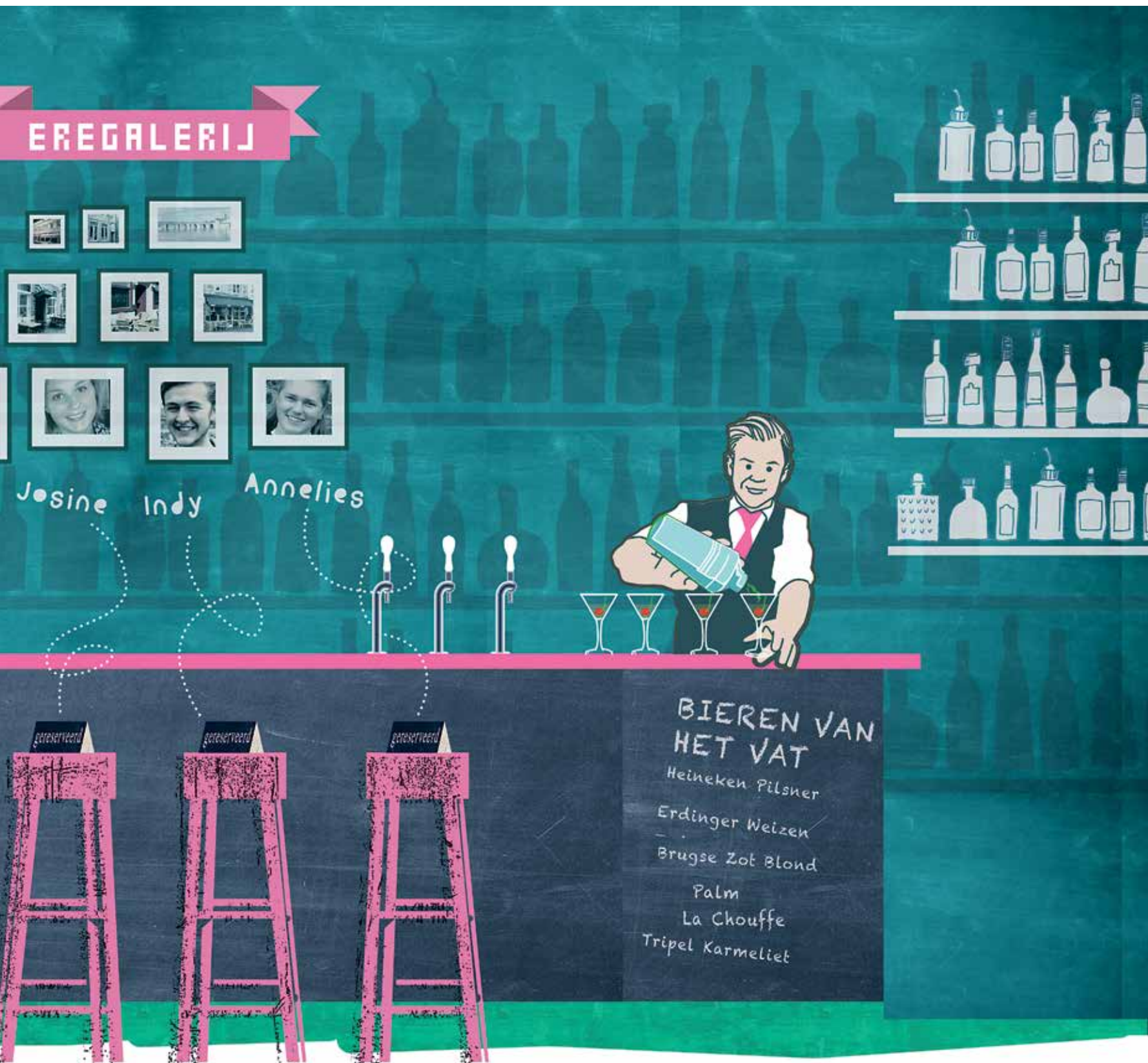
keer achteroverslaan, red.) terwijl *Lang zal ze leven* klinkt. Uiteraard moedigt iedereen de jarige aan.”

De stamgast van... Café Falstaff

Stamgast: Stijn Vreeswijk, masterstudent handels- en ondernemingsrecht en al vijf jaar barman bij Café Falstaff.

Is bijna dagelijks in Falstaff te vinden. *Café Falstaff, St. Amorsplein 6, capaciteit: 150 sta- en zitplaatsen in de kroeg, 100 op het terras.* “Ik kwam hier voor het eerst in 2009, net na de A-tijd van mijn dispuut Plutarchus. De barman raadde me aan om een Erdinger te nemen, wat volgens mij mijn eerste ooit was. Een aantal dispuutgenoten werkte hier en in 2010 ben ik zelf

voel dat ik elke avond

achter de bar gaan staan. Het personeel bestaat voor het overgrote deel uit studenten.

“Ik kom hier zo ongeveer elke dag, ik woon om de hoek. Voordat ik naar de universiteitsbibliotheek ga, doe ik even een koffietje en als ik ’s avonds niet hoeft te werken een biertje na. Wat voor gast ik ben? Een aanwezige; ik blijf als het even kan wat langer zitten. Dansen doe ik alleen met carnaval.

“Falstaff heeft een gezellige en relaxte sfeer. Het is een speciaalbiertje-café waar alles en iedereen komt: een mooie mix van toeristen, studenten, internationals en locals. Iedereen is in voor een praatje. Ik hoop dat hier over tien jaar nog iemand werkt die ik ken en dat dezelfde soort muziek wordt gedraaid (vaak rustige, klassieke popnummers, red.). Ook wil ik dan nieuwe speciaalbiertjes proeven. In het café zijn die er voor mij niet meer, maar de wereld heeft er nog genoeg.

“Veel mensen denken dat het standbeeld van St. Amor op het terras met de liefde te maken heeft. Maar hij was gewoon een heilige die hier geregeld langsliep. Of ik nog iets wil veranderen? Niet per se. Al hoop ik nog steeds dat er in de zomer een zwembad in de ring wordt gemaakt (om het standbeeld heen is een lege, ronde ruimte, afgebakend door een ronde bank, red.). Dan leggen we een zeiltje neer en wat zand eromheen op het terras. Dat lijkt me mooi.”

De stamgast van... Studentencafé de Beurs

Stamgast: Josine van den Elsen, derdejaars gezondheidswetenschappen en vice-voorzitter van het bestuur van De Beurs

Is **twee tot drie avonden in de week** in De Beurs te vinden.

Studentencafé de Beurs, Spoorweglaan 6, capaciteit: 200 bezoekers

“De eerste keer dat ik in De Beurs kwam, was tijdens de pre-Inkom. Ik woonde al in het huis van mijn dispuut Pandora. Het was meteen een feestje. En ik was verbaasd dat de drank zo goedkoop was, haha. Nu ben ik twee tot drie avonden per week in het café. Sowieso elke woensdag, wanneer we hier van 21.30 tot 2.00 uur met elf disputen onze vaste borrelavond hebben. Dan zijn er nog feestjes, van ons of anderen. Iedereen kan de kroeg afhuren en ik ben dan meestal degene van het bestuur die er is om mensen op te vangen en te helpen.

“Het leuke aan De Beurs is dat het echt onze eigen kroeg is – met een jaarlijks wisselend bestuur, dat bestaat uit leden van vier disputen,

runnen we de bar. En ik vind het leuk dat hier gedanst wordt, in andere kroegen wordt meer gepraat. De heren van Hyperion wonen boven de bar. Dat zou ik ook wel willen, maar dan wel met mijn eigen dispuutsgenoten. Niet alleen tussen de mannen, ik heb het graag een beetje schoon.

“Het leukste feest is Oud en Nieuw. Het is altijd dik uitverkocht, dus het is lekker druk. Er is een open bar en iedereen blijft tot vijf uur. Tijdens de Inkom is het ook altijd gezellig. Dan hebben we een dj, dat geeft toch extra sfeer, en iedereen staat op de bar te dansen.

“Of er iets moet veranderen? We krijgen dit jaar een extra tappunt bij het borrelhoekje. Dat gaan we wat meer aankleden met lichtjes en zo, zodat het gezelliger wordt, het is nu een wat kale hoek.”

Geen adviescommissie voor ‘gevaarlijk’ onderzoek

De regering kan publicatie verbieden van onderzoek dat terroristen in de kaart speelt. Maar wetenschappers moeten zelf inschatten hoe groot die kans is. “De onzekerheid blijft”, reageert wetenschapsgenootschap KNAW.

Twee jaar geleden ontdekte viroloog Ron Fouchier dat het vogelgriepvirus eenvoudig veranderd kan worden in een virus dat door de lucht overdraagbaar is. Die kennis zou terroristen op ideeën kunnen brengen, vreesde het ministerie van Buitenlandse Zaken, dus moest Fouchier een exportvergunning aanvragen.

Het ministerie verbood hem aanvankelijk om zijn resultaten te publiceren, maar na een heboel geharrewar kreeg hij alsnog toestemming. Om zulke onduidelijkheid in de toekomst te voorkomen, stelde de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW) twee jaar geleden voor om een aparte ‘adviescommissie biosecurity’ in het leven te roepen. Daar zouden wetenschappers al in een vroeg stadium kunnen informeren of ze een exportvergunning moeten aanvragen.

Na twee jaar komt het kabinet nu met een reactie op dat advies. Die laat zich kort samenvatten: een

aparte adviescommissie is niet nodig, schrijven staatssecretaris Sander Dekker van Wetenschap en minister Lilianne Ploumen van Buitenlandse Handel. Onderzoekers kunnen terecht bij het bureau biosecurity van het RIVM en bij het ministerie van Buitenlandse Zaken.

Navraag bij het ministerie van Buitenlandse Zaken leert dat er in 2014 en 2015 nul exportvergunningen zijn aangevraagd voor wetenschappelijke publicaties. Toch vindt Erik van de Linde van de KNAW de kabinetsreactie “heel erg jammer. Het heeft niet alleen lang geduurd voor we een reactie kregen, het kabinet gaat ook niet

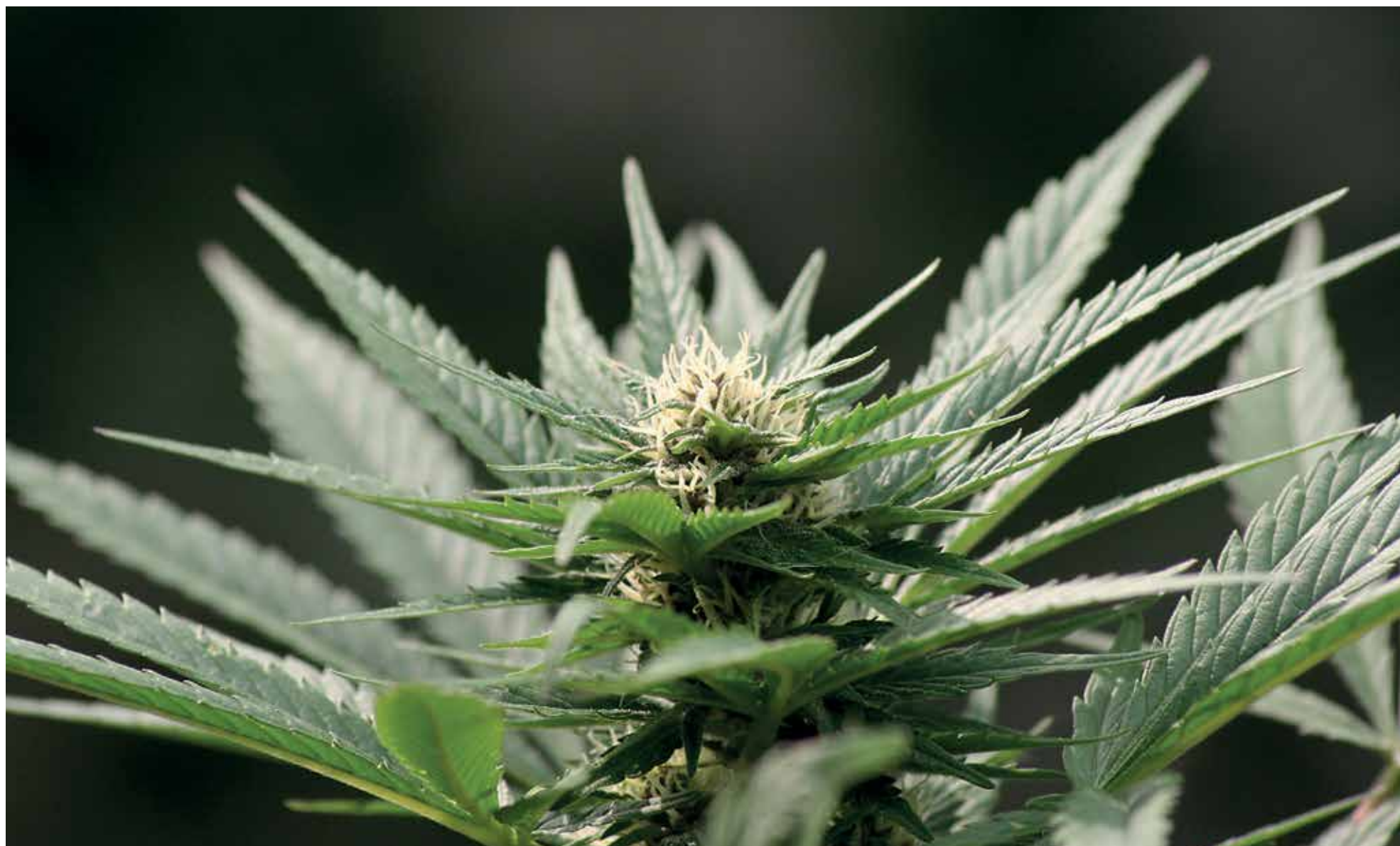
mee met ons advies.”

Wetenschappers hebben nu geen kans om tijdig te peilen of ze gevoelige resultaten nu wel of niet mogen publiceren. “In de reactie wordt verwezen naar Buitenlandse Zaken, het bureau *biosecurity* van RIVM, of naar de *biosafety officer* van instellingen zelf. Maar als je één adviescommissie biosecurity hebt, is het duidelijk waar de expertise ligt. Ik verwacht niet dat er bij buitenlandse zaken veel kennis is van virusmutaties.”

HOP, Petra Vissers

Wietdebat: Prof. Hans Nelen over voorstel burgemeester Maastricht

“Er is een groot verschil tussen gedogen en zelf reguleren”

Foto: Flickr.com/Martijn

Als het aan de Maastrichtse burgemeester Annemarie Penn-te Strake ligt, zijn er straks geen coffeeshops meer, maar ‘social cannabis clubs’. Hierin kunnen leden van de club samen legaal zelf hun eigen wiet telen. Maar aan dat plan zitten de nodige haken en ogen, zegt Hans Nelen, hoogleraar criminologie.

Het voorstel van Penn-te Strake zou de ongemakkelijke situatie waarin coffeeshophouders nu zitten verhelpen: in plaats van dat zij hun goederen bij criminele organisaties moeten kopen, omdat het telen van wiet verboden is, maar het gebruik ervan gedoogd wordt, kunnen ze het legaal zelf telen. Dat is echter in strijd met internationale verdragen die Nederland heeft getekend, waarin cannabis verboden

wordt.

“Nederland heeft de grenzen daarvan altijd al opgezocht, door het gedoogbeleid”, zegt Nelen. “Het bezit en gebruik van cannabis is ook hier verboden, maar je wordt er niet voor vervolgd. Dat kan doordat Nederland het opportuniteitsbeginsel kent: het Openbaar Ministerie is niet verplicht te vervolgen, ze kan er voor kiezen om geen werk te maken van een strafbaar feit omdat ze vindt dat daar het maatschappelijk belang niet mee gediend is.”

De grenzen van de verdragen zijn dus al opgezocht en de teelt reguleren en zelfs legaliseren gaat nog een stap verder. “Zoveel rek zit er niet meer in. Om daar beleid van te maken vanuit de overheid is geen optie. Er is een groot verschil tussen op de hoogte zijn van iets wat

formeel niet mag, maar er niks mee doen, dus gedogen, en het zelf als gemeente gaan reguleren. Bijvoorbeeld door een social cannabis club initiëren.”

Een andere optie is het verdrag herzien, maar Nelen vermoedt dat andere landen daar geen trek in hebben. “Er is de laatste jaren verandering gaande, bijvoorbeeld in Spanje, Uruguay en sommige staten van de VS. Maar wat we in Nederland vergeten is dat in veel landen de discussie over drugs een morele is. Dan kun je aankomen met rationele argumenten – soft-drugs verbieden maakt het juist interessant voor jongeren, het product wordt duurder wat de markt lucratief maakt en dus zeer aantrekkelijk voor criminelen – maar dan zeggen ze: “Jaja, maar drugs zijn fout en we moeten onze

jeugd daartegen beschermen.” Dat Nederland het verdrag opzegt, acht Nelen niet aannemelijk. “Dat heeft zeer zware diplomatieke gevolgen. Dan komt Nederland onder grote druk van het buitenland te staan.”

Of met het plan van Penn-te Strake om besloten clubs zelf te laten telen ook de drugscriminaliteit wordt aangepakt, vraagt Nelen zich af. “De lokale handel kun je misschien enigszins de wind uit de zeilen nemen, maar de Nederlandse wiet is vooral een succesvol exportproduct. Sommige deskundigen zeggen dat tachtig procent van de cannabis naar het buitenland gaat. Daar verandert dit niets aan.”

Cleo Freriks

UM-onderzoek naar Japans slaapmiddel

Slaperig de A2 op, of niet

's Avonds een slaapmiddel slikken en 's ochtends klaarwakker in de auto naar je werk. Dat middel gaat de Maastrichtse vakgroep psychofarmacologie testen in opdracht van een Japanse farmaceut. Hierbij gaan proefpersonen met een rij-instructeur de snelweg op. Het onderzoek kost een miljoen. "Het is onze grootste opdracht in 28 jaar."

Een van de twee 'lesauto's' van de vakgroep psychofarmacologie Foto: Joey Roberts

Wie met een traditionele slaappil onder zeil gaat, strompelt 's ochtends enige tijd slaapdronken door het huis. Meteen de auto in is in ieder geval niet verstandig. Met een enkel slaapmiddel kan dat wel al, zegt projectleider Eric Vuurman van de vakgroep psychofarmacologie (die samenwerkt met Annemiek Vermeeren). "Dat hebben wij eerder getest, maar die pillen zijn meer bedoeld voor bejaarden die midden in de nacht wakker worden en dan geen oog meer dicht doen. En er kwamen wat bijwerkingen aan het licht zoals spierpijn en een droge mond, maar ook kataplexie. Daarbij kunnen je spieren acuut verslappen als je ergens van schrikt. Moet je niet hebben als je de A2 op stuurt."

De onderzoekers hopen dat de pil van de Japanse geneesmiddelenfabrikant Eisai minder bijwerkingen telt. Het middel werkt immers anders dan de oude 'benzodiazepines'. Die prikkelen simpel gezegd de neurotransmitter die betrokken is bij spierontspanning en slaperigheid, terwijl het Japanse middel de neurotransmitter remt die opwinding en waakzaamheid veroorzaakt. De verwachting is dat hiermee de slaperigheid vermindert na het wakker worden. De medisch-ethische commissie heeft vorige week groen licht gegeven, de werving van de proefpersonen – 48 – kan beginnen. De deelnemers krijgen strikte leefregels mee naar huis: twaalf weken lang op tijd naar bed, beperkte koffie- en alcoholconsumptie, geen feesten. Ze ontvangen een vergoeding van 1500 euro. "Die is nodig omdat de vrijwilligers er veel tijd in steken

en om verantwoordelijk gedrag aan te moedigen. Het sluit aan bij mijn persoonlijke motto: wat gratis is, is per definitie waardeloos."

Missers

De onderzoekers gaan een gang in het NH-hotel afhuren waar proefpersonen en een dokter een week lang zullen logeren. Ze slikken het middel elke dag voor het slapengaan. Op de eerste en de laatste ochtend gaan ze tien minuten na het ontwaak de weg op. Om precies te zijn de A2 naar Roermond. Dat gebeurt onder begeleiding van een rij-instructeur in een Volkswagen, een lesauto.

Alle proefpersonen rijden vier keer: met een placebo, een ouderwetse slaappil en het Japanse middel in twee verschillende doses. Tijdens de rit registreert een computer de snelheid en het slingeren. De 'slingergrens' ligt bij 2,4 centimeter. Dat klinkt weinig maar kan toch genoeg zijn om de middenstreep te passeren. Het ongevalsrisico neemt dan enorm toe. Een afwijking van 2,4 centimeter strookt met een alcoholpromillage van 0,5.

De slingernorm, die nu wereldwijd wordt toegepast, hebben de Maastrichtse psychologen ooit zelf ontwikkeld. "Onze onderzoeksgroep is uniek omdat wij de enige zijn die met een auto de weg op gaan. In andere landen is er geen verzekeraar te vinden die daarmee akkoord gaat. Wij kunnen bogen op 28 jaar ervaring en twee miljoen schadevrije kilometers. We doen deze rij-studies twee à drie keer per jaar. Er vallen weleens proefper-

sonen achter het stuur bijna in slaap, maar goed, daarom zit er een instructeur naast."

Vanwege die unieke positie waren de UM-psychologen niet bang dat de Japanners met een andere groep in zee zouden gaan. Sterker nog: de Maastrichtsenaren waren als enigen in de race. Eisai is een beursgenoteerd (familie)bedrijf met tienduizend werknemers, gevestigd in Tokyo. De farmaceut – de grootste in Japan – trekt een miljoen uit voor het onderzoek. Er was zelfs een handtekening van collegevoorzitter Martin Paul nodig. Waarom kost een experiment met slechts 48 proefpersonen zoveel geld?

"Dat heeft met de veiligheid te maken van dit soort 'clinical trials'. Niet alleen moet een arts voortdurend stand-by staan, ook zijn de eisen aan dit soort studies steeds strenger geworden. Je moet eindeloos screenen, ECG-testen afnemen, bloed prikken, noem maar op. Alles moet *spotless* op orde zijn, niet alleen het onderhoudsboekje van de vriezer waarin de bloedmonsters belanden, maar ook het onderhoudsboekje van de datalogger die de vriezer in de gaten houdt. Al die gegevens komen in het onderzoeksrapport en als er ook maar iets ontbreekt, dan schrikt de Amerikaanse waakhond Food and Drugs Administration (FDA) de studie. Wat betekent dat die niet meegenomen wordt in het dossier – met vaak tientallen studies – op basis waarvan de FDA bepaalt of het medicijn op de markt mag verschijnen. Niet alleen de FDA is gespitst op dit soort details, ook andere farmaceuten doen hun uiterste best om missers in het

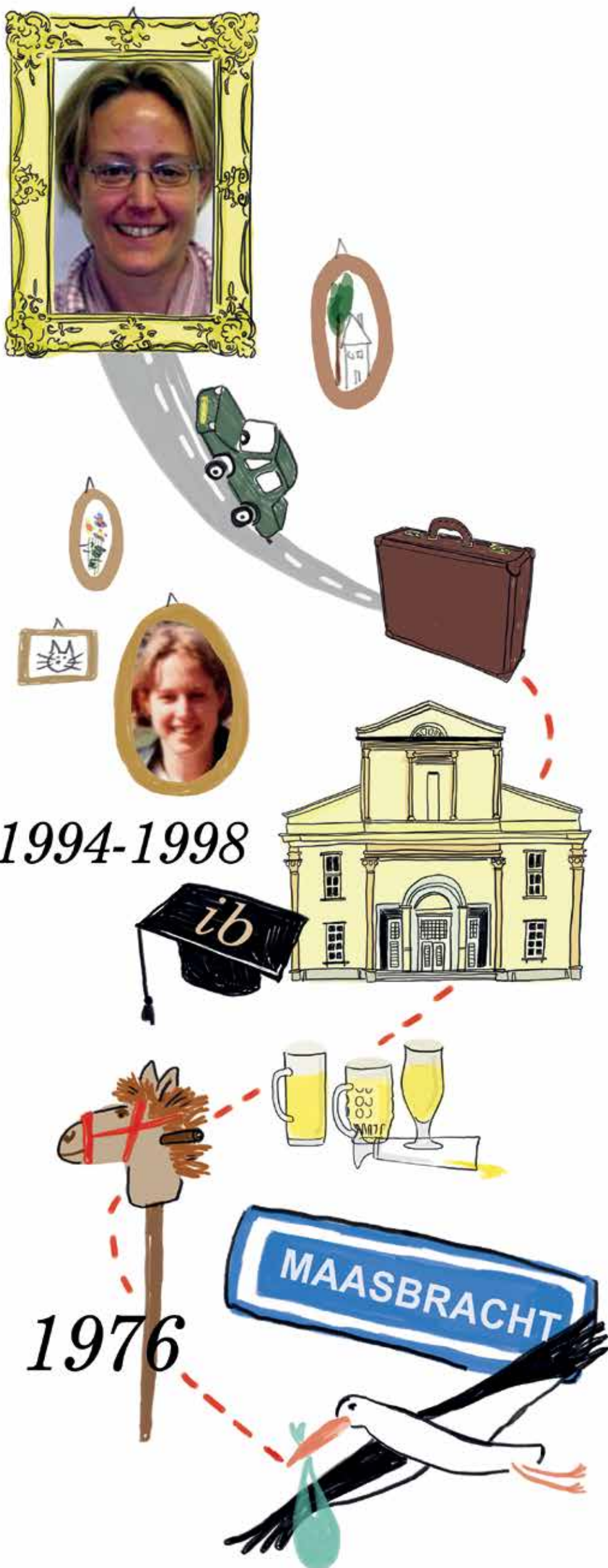
verslag op te sporen."

Crashen

Studies die de Maastrichtsenaren doen voor de overheid, zijn vaak minder streng, omdat daarbij meestal geen medicatie wordt verstrekt. "We zijn nu samen met de universiteiten van Groningen en Utrecht bezig met een test voor de overheid, op verzoek van het CBR, de instantie die rijbewijzen uitgeeft. De vraag is: klopt het dat de neveneffecten van rijgevaarlijke geneesmiddelen na jaren afnemen? Veel chronische patiënten met zware medicatie beweren dat ze geen last meer hebben van slaperigheid of wat dan ook, en rijden er ondertussen vrolijk op los. Het wordt de hoogste tijd dat hierover meer duidelijkheid komt, ook omdat deze patiënten zwaar de klos zijn als ze een ongeluk veroorzaken."

In totaal gaan 120 proefpersonen de weg op. De onderzoekers gaan per categorie medicijn een advies uitbrengen in de trant van: wie dit middel een aantal jaren gebruikt, mag er al dan niet mee rijden.

Waarom eigenlijk nog mensen de weg opsturen als je ze ook in een rij-simulator kunt stoppen? "Omdat autorijden in zo'n apparaat minder natuurgetrouw is. Nog los van het feit dat sommige mensen misselijk worden in een simulator, is iedereen zich ervan bewust dat er een resetknop op zit. Ik bedoel, het is crashen zonder gevolgen. En dat besef vertekent het resultaat."

40 jaar in 2016

Net zo oud als de universiteit

Dit academisch jaar wordt de Universiteit Maastricht veertig. In deze serie vertellen oudstudenten - die net als de universiteit in 1976 het levenslicht zagen – hoe ze in Maastricht terecht kwamen en welke herinneringen ze hebben aan docenten, de faculteit en het studentenleven. Vandaag: Nadine Roijackers.

Studie: Op de middelbare school deed ik altijd meer dan mijn huiswerk. Ik ploos zelf thema's uit. Het probleemgestuurd onderwijs was mij op het lijf geschreven. Je hebt een grote vrijheid, er is geen vaste lesstof. Ik was intrinsiek gemotiveerd en heb er heel veel uitgehaald. Later, toen ik consultant was bij KPMG en ook in mijn huidige baan ontmoet(te) ik vaak oud-UMers. Ze zitten op goede plekken. We zijn op een bepaalde manier hetzelfde: we zijn nieuwsgierig, willen altijd meer weten en stippelen zelf ons pad uit. De UM is een van de beste universiteiten die we hebben.

Docent: Geert Duyters, toen een heel jonge docent met hart voor zijn vak en voor de studenten. Ik herinner me nog de discussies in de pauzes. Hij was geïnteresseerd in onze mening en wilde zijn studenten ook echt beter leren kennen. Ik ben uiteindelijk in zijn vak - alliantie management – gepromoveerd, hij was mijn copromotor. Ik wil graag ook Christophe Boone noemen, toen hoogleraar organisatie. Ik heb bij hem mijn masterthesis geschreven en tijdens dat proces is mijn interesse voor onderzoek aangewakkerd. Hij was heel analytisch, heel gestructureerd en had tegelijkertijd oog voor detail. Een gedreven academicus. We hebben samen gepubliceerd over mijn masteronderzoek.

Anekdote: Ik woonde thuis bij mijn ouders in Maasbracht; dus toen ik als Erasmusstudent naar Innsbruck ging, proefde ik van de vrijheid. Niet dat ik veel uitging of dronk. Ik was altijd al een buitenbeentje, ik had een grote leerbehoefte, dat stelde ik boven kroegbezoek. In Innsbruck volgde ik allemaal vakken die mijn horizon verbreedden: rechten, geneeskunde en op zaterdagmorgen koos ik voor zenboeddhisme. Die combinatie van filosofie en levenswijsheid boeit me tot op de dag van vandaag. Ik ben er mee bezig in mijn onderzoek. Ik vraag ondernemers hoe ze door middel van hun eigen bedrijf hun persoonlijke ambities kunnen vervullen. Wat zijn die ambities: is dat geld verdienen of bijvoorbeeld jezelf ontwikkelen? Heel interessant om te zien hoe je vanuit verschillende visies je leven kunt leiden.

“Toen ik als Erasmusstudent naar Innsbruck ging, proefde ik van de vrijheid. Niet dat ik veel uitging of dronk. Ik was altijd al een buitenbeentje”

Plaats: Het bakkerijtje tegenover de faculteit aan de Tongersestraat is me het meest bijgebleven. Er stonden altijd lange rijen. Ze konden de stroom van studenten nauwelijks aan. Op een dag sloten ze voor een paar weken hun deuren om vervolgens als Deli Belge verder te gaan en alleen nog maar belegde broodjes te verkopen.

Riki Janssen

Nadine Roijackers, geboren op 10 september 1976 in Maasbracht, studeerde van 1994 tot 1998 International Business. Ze is nu universitair docent Strategy & Innovation Management aan de Universiteit Hasselt. Ze is getrouwd en heeft twee dochters en woont in Echt.

Wist je dat...

er nog zeven andere oud-studenten zijn geboren op 10 september 1976. En dat Nadine Roijackers één van de 77 SBE-alumni is uit het geboortjaar 1976.

Met dank aan het Alumni Office/ www.maastrichtuniversity.nl/alumni

film: *The Lobster* Glutenvrij daten

Still uit *The Lobster*

Het verhaal: In de dystopische wereld van *The lobster* is het niet toegestaan om als single door het leven te gaan.

Alleenstaanden worden opgepakt en naar het Hotel gebracht, waar ze 45 dagen de kans krijgen om een partner te vinden. Als dat niet lukt, worden ze getransformeerd in een dier naar keuze en vrijgelaten in het Bos.

Dat is tevens de plek waar de Loners zich schuilhouden, een clandestiene groep van fundamentalistische vrijgezellen die zich tegen de koppeldictatuur verzet. David (Colin Farrell) is recent in het Hotel gearriveerd, maar lijkt weinig amoureuze vorderingen te maken. Als hij verliefd wordt op een Loner (Rachel Weisz), besluit hij te ontsnappen.

Een beetje vreemd, maar wel lekker, want:

- De Griekse filmmaker Yorgos Lanthimos is dankzij films als *Dogtooth* en *Alps* uitgegroeid tot het boegbeeld van de Griekse *Weird Wave*, een groep(je) Griekse filmmakers met een verrukkelijk absurdistische en desoriënterende kijk op de menselijke soort. Misschien niet vreemd dat in een land waar de bevolking één keer per maand naar de stembus gaat, het surrealisme welig tiert. Lanthimos is trouwens zijn geboorteland ontvlucht: hij woont inmiddels in Londen en met *The lobster* levert hij zijn eerste Engelstalige film af.

- Lanthimos geeft de kijker alle ruimte om zijn film zelf te interpreteren. Is *The lobster* nou een briljante allegorie over de oppervlakkigheid van

online dating, waar je al snel een match hebt gevonden als je allebei houdt van verre reizen? Een afrekening met de opvatting dat je pas geslaagd bent in het leven als je een vaste partner hebt gevonden? Een ironische kijk op de narcistische aspecten van de liefde?

- Colin Farrell is dit keer eens geen machoheld, maar een kwetsbare eenzaat met een onappetijtelijke pens en het soort snor dat ook de bovenlip van onze gouverneur siert.

Geen cent meer voor die Grieken, want:

- Het eerste uur van *The lobster* is zwartkomisch en aangenaam ontregelend, maar zodra de film van het Hotel naar het Bos verkast, lijken de ideeën helaas op.

- De werkelijkheid is misschien nog wel curieuzer dan Lanthimos ons wil doen geloven. Zo kwam ik tijdens de research (ahum) voor deze recensie een datingsite tegen voor singles die op zoek zijn naar een glutenvrije partner. Als je denkt dat ik dit heb verzonnen, surf dan snel naar www.glutenfreesingles.com.

Het salomonsoordeel: *The lobster* weet de belofte van de verrukkelijk absurdistische premisse niet volledig in te lossen.

Mark Vluggen

Mark Vluggen is senior docent bij SBE en hoofdredacteur bij Lumière

thuisreiziger

Het mag, maar het hoeft niet

De dag van het verslag van de onderzoekcommissie aangaande het neerstorten van de MH-17 in juli 2014. Eindelijk de feiten, voor zover ze vallen vast te stellen. Het rapport gaat over wat er is gebeurd. Wie het heeft gedaan zal - zo mogelijk - het Openbaar Ministerie uitzoeken. De feiten zijn gruwelijk genoeg. Driehonderd mensen die geen idee hebben wat hun zal overkomen, sterven binnen tien seconden boven Oekraïne. De presentatie van het rapport was zakelijk, waardig, wat je noemt *matter of fact*. Inclusief het weer opgebouwde deel van de romp van het vliegveld.

Dat pers, radio en televisie daar veel aandacht aan besteden, ligt voor de hand. Elke keer opnieuw raak ik verbijsterd door de overkill aan mensen en communicatieve bewapening van de dames en heren van de media. Al aan het begin van de uitzendingen hoorde ik commentaar op het begrijpelijk verzoek om de nabestaanden niet lastig te vallen voordat ze inhoud van het rapport wisten. Eén reporter kreeg toch iemand aan het praten. Vele uren later hadden ook deskundigen onder wie de oud-piloot Baksteen, ministers, Kamerleden, buitenlandse correspondenten ruimschoots hun zegje kunnen doen. Persoonlijk ben ik geen liefhebber van een stevig robbertje

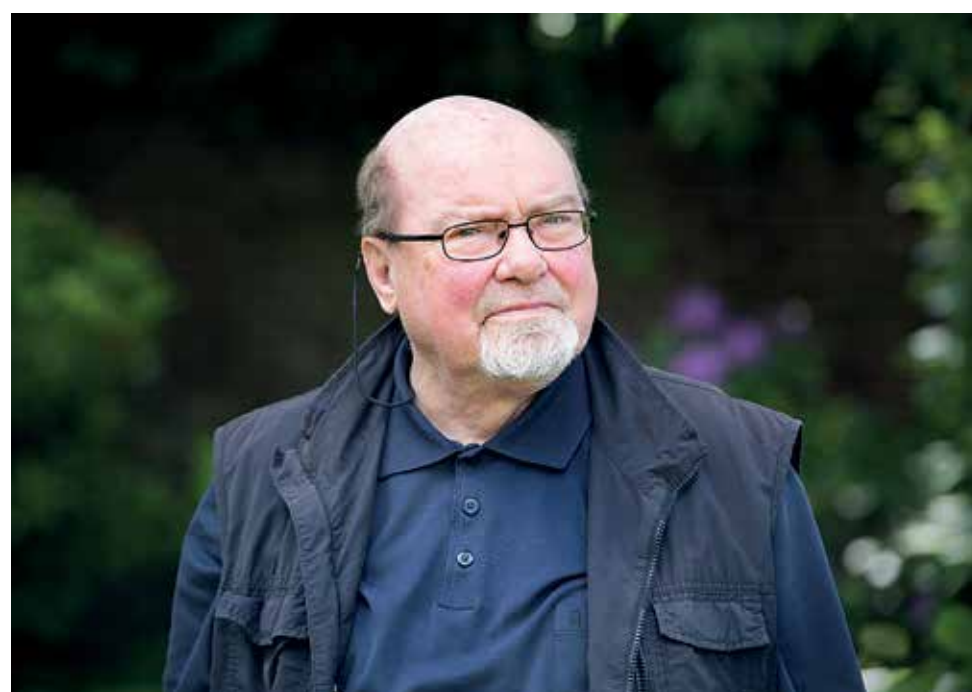

Foto: Loraine Bodewes

publieke POPOVVVV, Praten Over Praten Over Voetbal Vliegtuigongelukken en Verschrikkelijke Verschijnselen. Het hoeft niet, maar het mag

helaas wel. Naarmate de dag vorderde kwamen de nabestaanden vaker aan het woord. Een man kwam

lang aan het woord over zijn verdriet, zijn woede, zijn verwarring over het verlies van zijn dochter. Hoe hij het uitschreeuwde! Dat hij niet wist wat hij moest geloven. Zeker niet dat van die tien seconden. Zijn familieleden stonden er bedremmeld bij. Verdriet en woede kunnen een grens overgaan die wat mij betreft in de directe openbaarheid beter gemedan kan worden. Ik ga dat niet zeggen. Tenslotte zijn die arme journalisten nogal gevoelig op dit punt. Maar toch: het mag, maar het zou niet hoeven.

Wat op die maandag ook niet hoefde, was het informele optreden van onderzoeksleider Joustra. Na in functie overtuigend te hebben uitgelegd dat de vraag wat er is gebeurd een andere is dan de strafrechtelijke vraag naar wie het heeft gedaan, gaf hij aan de publieke keukentafel toe dat de daders in het pro-Russische kamp in Oekraïne gezocht moesten worden. Dat hoefde hij niet te zeggen. Overbodig, onhandig. Hij mag dat niet.

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de Universiteit Maastricht

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz),

Sandra Daas, Catharien Kerkman, Stephanie

Meeuwissen, Christoph Rausch

Redactieraad

Harald Merckelbach (vz), Piet Eichholtz, Birsen

Erdogan, Chahinda Ghossein, Ton Hartlief,

Alexandra Rosenbach

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wammes Bos 043 - 38 85 383

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Jorrick Beckers, Albert Bergbroeder, Meike de

Boer, Jeanine van den Bosch, Ingrid Candel, Ype

Driessen, Séverine Dufour, Hans Philipsen, Luca

Soudant, Kate Surala, Mark Vluggen

Fotografie

Loraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen

zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders: Marion

Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paarltes zie info bij Paarltes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap

ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en

andere belangstellenden kunnen zich abonneren

voor € 37,00 per jaar.

Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande

schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur

geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

paarltes

Voor hetzelfde geld staan de paarltes

iedere week ook op internet:

www.observantonline.nl

T.H. MAASTRICHT-CENTRUM Achter de Molens app. Bg.gr. living, open keuk. 1^e et. 1 slpk. badk, kl. dakterras EURO 666,- excl GE Mail: anskur2@gmail.com

PIANO-TUNER-MAASTRICHT.NL

PUBQUIZ @ JOHN MULLINS IRISH PUB & RESTAURANT. EVERY TUESDAY @ 8 O'CLOCK

Are you a PhD Candidate? Join PhD Academy for FREE & enjoy social, academic & sporty events in Maas! See events PHDACADEMY.ORG

PROFESSENELE THESISVORMGEVING INCL. DRUKWERKBEGELEIDING HOGE KWALITEIT VOOR EEN BETAALBARE PRIJS. WWW.DLGRAPHICS.NL 0624321042 INFO@DLGRAPHICS.NL

BOOK FAIR Sat 7 & Sun 8 Nov ROC Leeuwenborgh Sibemaweg 20 10-17 h Info: boekenvoormensen.nl

JOHN MULLINS IRISH PUB & RESTAURANT YOUR PLACE FOR FISH,STEAKS,BURGERS AND VEGETARIAN FOOD.SPORTSPUB. EVERY TUESDAY QUIZNIGHT-LIVE MUSIC EVERY WEEKEND

WANTED: Students who can help with adm. activities. More info: [SBE Executive Master Programs s.galama@maastichtuniversity.nl](mailto:SBE_Executive_Master_Programs_s.galama@maastichtuniversity.nl) or call 043-3883780

Paarltes

Download het paarltesrooster op www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paarltes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paarltes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden Paarltes te weigeren.

Ontdek jouw master aan de Universiteit Leiden

Masterdag 6 november

unileidenmasters.nl

Universiteit Leiden

Bij ons leer je de wereld kennen

Boekhandel

DE TRIBUNE

Kapoenstraat 8-10

6211 KW Maastricht

Telefoon (043) 325 19 78

STUDENT DISCOUNT

Sharp prices plus...

10% discount on all

English textbooks

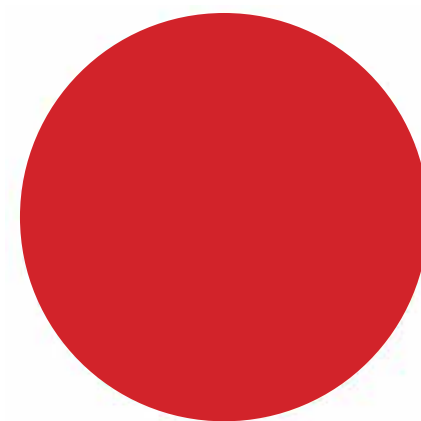
marked with a red dot

On 2 different Dutch textbooks you'll receive 5% discount on each book

Present your studentcard

Boekhandel Dominicanen
Dominicanerkerkstraat 1
6211 CZ Maastricht
t 043 4100 010

www.boekhandeldominicanen.nl

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

15-10, 14.00 u	dhr. Henk I.J.W. Havens, MSc.	6-11, 12.00 u	mw. Pilou Janssens, MSc
15-10, 16.00 u	mw. Sanaz Yahyanejad, MSc.	6-11, 16.00 u	mw. Alie de Boer, MSc.
16-10, 10.00 u	mw. Alexandra C. Niculescu, MSc.	10-11, 16.00 u	dhr. Augustin Parise, LL.M
16-10, 12.00 u	mw. Birthe A. Lehmann, MSc.	11-11, 12.00 u	mw. Valerie P.M. van den EertwehMSc.
16-10, 14.00 u	mw. Franziska Grashof, LL.M.	11-11, 14.00 u	dhr. Thomas Biermeyer, LL.M
16-10, 16.00 u	mw. Josine J.C. Polak, MA.	11-11, 16.00 u	dhr. Roger F.J. Bemelmans, MSc.
20-10, 16.00 u	mw. N. Bronwen-Manby, LL.M.	12-11, 10.00 u	mw. Leonie Pelkmans, MSc.
21-10, 10.00 u	dhr. Lorenzo Desideri, Dottore Magistrale	12-11, 12.00 u	dhr. Thomas M.A. Kerkhofs, MSc.
21-10, 12.00 u	mw. Huizhen Chen	12-11, 14.00 u	mw. Sanne M.J. Smeets, MSc.
21-10, 14.00 u	dhr. D. Allah-Adoumbeye Djimadounngar	12-11, 16.00 u	mw. Siti N. Wulan, MSc
21-10, 16.00 u	dhr. Th.J. van Rensch, LL.M.	13-11, 10.00 u	mw.drs. Kim Beerhorst
22-10, 10.00 u	mw. Alexandra König, MSc.	13-11, 12.00 u	mw.drs. P.G.M. Hurkens
22-10, 12.00 u	mw. Irene Eurlings, MSc.	13-11, 14.00 u	dhr. Robert-Jan Schipper, MD
22-10, 14.00 u	dhr. Michel J.L. Walthouwer, MSc.	13-11, 16.00 u	dhr. Peter C.J. Schmeits, MSc
22-10, 16.00 u	mw.drs. Michelene N. Chenault	17-11, 14.00 u	mw. Silvia C. Gómez Soler, MA
23-10, 10.00 u	mw. Marie J.M. Miglianico, MSc.	18-11, 12.00 u	dhr.drs. Ludi I.F. Penning
23-10, 14.00 u	mw. Constance M. Sommerey, MPhil.	18-11, 14.00 u	mw.drs. Joy I. Perrier, double doct. degree UM-Caen, Normandie
23-10, 16.00 u	mw.drs. Elisabeth G. Klompenhouwer	18-11, 16.00 u	mw.mr. Samantha Renssen
28-10, 10.00 u	dhr. Eduardo Muniz Pereira Urias	19-11, 10.00 u	dhr.drs. Erik Aller
28-10, 14.00 u	dhr. Tobias Heldt, LL.M.	19-11, 12.00 u	mw.drs. Annemieke Y. Thijssen
28-10, 16.00 u	dhr.drs. Anand Vinekar	19-11, 14.00 u	dhr.drs. Ramon P.G. Ottenheijm
29-10, 10.00 u	mw. Fleur E.P. van Dooren, MSc.	19-11, 16.00 u	dhr. Alex A. Zwanenburg, MSc
29-10, 16.00 u	mw.drs. Gabriëlla Pons van Dijk	20-11, 10.00 u	mw. Simona Vezzoli, MA
30-10, 10.00 u	mw. Yara Pujol-Lopez, MSc.	20-11, 12.00 u	mw.drs. Marloes van Onna
30-10, 12.00 u	dhr.drs. Bart A.E. Maesen	20-11, 14.00 u	mw. Andrea C. Broderick, LL.M
30-10, 14.00 u	dhr. Mehrdad Seirafi, MSc.	20-11, 16.00 u	mw.drs. Rinske S. Boersma
30-10, 16.30 u	Inauguratie Prof.mr. Joep Simmelink	24-11, 14.00 u	mw.drs. Mariëlle A.C. Gelens
4-11, 14.00 u	dhr. Venkatasublu S.A. Thutupalli, MSc k. 1169	24-11, 16.00 u	dhr. Hendrik J.S. Baier, MSc
4-11, 14.30 u	mw. Inge G.A. Lecluijze, MSc	25-11, 12.00 u	mw.drs. Inge Schwager
5-11, 10.00 u	dhr. Christophe C.J. Van Eecke double doct.degree UM-VU Brussel	25-11, 14.00 u	mw. Jessica M. Alleva, MSc
5-11, 12.00 u	dhr. Narendra Kumar	25-11, 16.00 u	mw. Ayse M. Yüksel, MA
5-11, 14.00 u	mw. Yvonne T.M. Vanneste-van Zandvoort, MSc	26-11, 10.00 u	drs. Stef Zeemering
5-11, 16.00 u	mw. Romina J.G. Gentier, MSc	26-11, 12.00 u	mw.drs. Maureen Aarts, MSc
6-11, 10.00 u	mw. Zoe (Zoi) Samara, MSc.	26-11, 14.00 u	drs. Josephus (Joop) H.M. Remmé
		26-11, 16.00 u	dhr. Tom H.G.A. Peeters, MSc
		27-11, 10.00 u	mw. Yvonne Oligschläger, MSc
		27-11, 12.00 u	mw. K. (Nina) A.P. Wijnands
		27-11, 14.00 u	mw.drs. Marijke Vanspauwen
		27-11, 16.00 u	Afscheidscollege prof.dr. Bas Mochtar

Studeer je Geneeskunde?

Doe mee met de studie naar tolerantie voor onbekende situaties onder **studenten geneeskunde** van Maastricht University. Tijdens je opleiding tot basisarts vul je 1 keer per jaar een digitale vragenlijst in. Het invullen van de vragenlijst kost ongeveer 15 minuten. Daarnaast maak je kans op een **cadeaubon** van twv **€100,-**

Ga naar <http://tiny.cc/tags-studie> en vul de vragenlijst in.
Heb je nog vragen mail dan naar TAGS-studie@maastrichtuniversity.nl

Maastricht University *Leading in Learning!*

Interne vacatures

- **Assistant professor** of Marketing at the SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2015.195
- **Assistant professor** of Supply Chain Management at the SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2015.196
- **PhD position** FHML/School for Cardiovascular Diseases/CARIM-Physiology, 38 hours, PhD-student salary
Vacancy number: AT2015.197
- **PhD position** FHML/School for Cardiovascular Diseases/CARIM-Physiology, 38 hours, PhD-student salary
Vacancy number: AT2015.198
- **PhD-candidate** Responsible innovation in medically assisted reproduction. Department Health, Ethics & Society, FHML, 38 hours, PhD-student salary
Vacancy number: AT2015.200
- **Controller** FHML/CAPHRI, 32-38 (bespreekbaar) uur, schaal 10/11, sluitingsdatum t/m 28 oktober.
Vacaturenummer: AT2015.201
- **Assistent Programma Coördinator** LaunchBase pre-incubatieprogramma, SBE, 38 uur
Vacaturenummer: AT2015.202
- **Coordinator** for Inspire events, SBE, 19 hours
Vacancy number: AT2015.203
- **Innovation Coordinator** EDLAB, MUO, 30.4 hours, scale 11
Vacancy number: AT2015.204

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Ga naar de link Medewerkers en vervolgens naar Vacature-aanbod (onderaan de pagina). Klik daarna op Academic Transfer. De vacante functies zijn onderverdeeld in interne en externe vacatures. Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor interne kandidaten (medewerkers en uitkeringsgerechtigden van de UM).

www.maastrichtuniversity.nl

Thermoskannenkoffie

Onlangs heb ik een thermoskan gekocht. Om onverklaarbare redenen ruikt koffie uit zo'n kan altijd intens muf. Van moederlief leerde ik ooit dat dit komt doordat je dezelfde thermoskan niet moet gebruiken voor zowel koffie als thee. Doe je dat wel, dan gaat het onherroepelijk mis en zal het voor de rest van zijn bestaan de neusvleugels blijven tarten, hoe je ook poetst en schrobt. Maar helaas meurt ook mijn theevrije kan vooralsnog behoorlijk. Dagelijks vul ik de roestvrijstalen fles met heerlijk geurende vers gezette koffie om het er een aantal uren later als troosteloos cafeïnedrabje weer uit te laten lopen. De smaak is verdwenen, maar de noodzaak is gebleven. Waar haal je anders de productiviteit vandaan? Zoals een vastberaden bodybuilder zijn eitjes rauw naar binnen giet, plens ik de koffie in een enkele arm-beweging leeg in mijn mond. Ik heb geen idee wat ik moet doen met het residu dat is achtergebleven in die *o zo handige* dop, die je tevens als beker kunt gebruiken. Maar heb je eenmaal je dopje koffie op, dan blijkt die beker helemaal niet meer zo handig, want hoe krijg je die weer op de fles zonder er een knoeiboel van te maken? Met verlangen denk ik terug aan de dagen dat ik gewoon mijn kopjes koffie nog bestelde bij de barristas van de hippe koffiebarretjes, die sinds de opkomst van de Starbucks als paddenstoelen uit de grond zijn geschoten. Een kopje koffie van de staat, want die koffie werd gefinancierd door DUO. Dubbele espresso's, cappuccino's met een hartje in het melkschuim, of een macchiato, je kon het zo gek niet bedenken, de staat betaalde wel. Voor het eerst dit jaar krijg ik geen studiefinanciering meer. Na een vlugge berekening leerde ik al snel dat het zelf meenemen van koffie de makkelijkste manier was om wat geld uit te sparen. Vandaar de thermosfles. De meerderheid van de studenten die nu studeert heeft het kopje koffie van de staat nooit gekend. Op Spartaanse wijze worden ze zo snel mogelijk de studie doorgejaagd, met 'kennis' vetgemest en klaargestoomd voor de slachtbank die men arbeidsmarkt pleegt te noemen. Zelf zit ik nog tot het einde van het jaar aan de thermosfles en dan wacht ook voor mij de arbeidsmarkt. Ik troost me maar met de gedachte dat ze bij het UWV vast en zeker een goede koffieautomaat hebben.

Arjen van der Heide

ZHOOG

Door Ype Driessen

René

Jurre

Merel

Harrie

Bric-à-brac-faculteit

Daar waren ze weer, de bazen en baasjes van onze prachtingstelling, onze decanen en Collegelieden, terug uit Madrid. Verkwikt na het schoolreisje, zo mogen we hopen? Nou nee. Wallen onder de ogen na nachtenlange kussengevechten, de sporen van paniek omdat er altijd wel weer een decaan kwijt was op het moment dat de bus naar de volgende stadsattractie wilde vertrekken. Echt, zo'n reisje is afzien. En voor mij ook, want wat moet ik zonder instructies, zonder regelmatige influisteringen van onze grote regelneef op de Berg? Want tja, ook voor mij blijft wel eens een facultaire noodtoestand verborgen, ook ik heb wel eens een blinde vlek voor het lijden in onze servicecentra. En laat nu deze week mijn redacteur bellen? Jazeker, ik heb een redacteur die mijn stukjes van een enkele komma en punt voorziet, die er een kopje boven plakt en die dat alles met de weidse term 'eindredactie' aanduidt. Of ik mij eens wilde buigen over de FHS, daar hoorde hij rare dingen over. O, de Faculteit van Menselijkheid en Wetenschap, zei ik. Die naam mag wel eens veranderd worden. Vorig jaar kwamen ze nogal geschonden uit het UM-brede werkbelevingsonderzoek, veel emotionele stress en weinig arbeidsvreugde, dus hoe menselijk is het daar? Een bric-à-brac-faculteit waar alles wat los en vast zit in deze universiteit is verzameld. Ik noem er een paar. Een instituut dat aan duurzaamheid doet, waarvan de directeur zich vroeger nog wel eens uitsprak over het klimaat maar die zich sindsdien heeft omgeschoold tot hondenuitruisteraar. Een groep kunstmatig intelligente wetenschappers die de godganse dag met robots liggen te spelen. Een stel mensen dat iets met onderwijs doet en zich vanaf dag één meteen maar topinstituut noemt. Sinds kort: de satelliet in Venlo waar je alles kunt studeren, van rechten

tot voeding en ondernemerschap. De satelliet op Sjemelot waar ze potjes koken met kunstbot en brandstof brouwen uit bananenschillen. Plus het onvolprezen University College, geen verdere introductie vereist. En dan laat ik nog het een en ander weg. Goed, ik pak de handschoen op en verdiep me een beetje in dit conglomeraat. Wat blijkt? Men heeft er een leiderschapsprobleem! Niemand wil de baas zijn van deze universitaire ballenbak. Sinds de vorige decaan/dean (dubbelfuncties zijn er populair) vertrok naar een nieuw verzonden baan in de dampkring van de Berg, is het tobben geblazen. Twee interimers zitten nagelbijtend te wachten op aflossing door een echte leider, en de directeur, die ook nog een betrekking elders had, heeft onlangs aan die laatste de voorkeur gegeven. Een gapend gat aan de facultaire top dus. En wat doet de Berg? Wat doet ons College?

Echt lezers, deze heren valt niets te verwijten. Ze werken zich een slag in de rondte, altijd op pad, desnoods tot diep in de nacht, zoekacties in binnen-en buitenland die tot veel interessante ontmoetingen hebben geleid. En dat was het dan. Achter de schermen heb ik ze wel eens horen kermen: "Allemachtig, vraagt zo'n kandidaat me wat dat eigenlijk voor faculteit is..." En de ander: "Ik zeg altijd: zie het als een uitdaging, máák er wat van, je krijgt carte blanche! Maar ze lachen me vierkant in mijn gezicht uit." Heren, mag ik als troubleshooter een kleine suggestie doen? Zet de boel op Marktplaats! Of splits de zaak op en verdeel het over de echte faculteiten. Jullie nemen de credits, niemand hoeft te weten dat het van mij komt...

Albert Bergbroeder